

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

§. Verùm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

Quo casu appellabitur non ad delegatum, sed ad primum delegantem.

11. *Delegatus à non Principe alteri causam, vel articulum cause iurisdictionalem subdelegare nequit; potest tamen articulum non iurisdictionalem.*
12. *Si unus ex duobus à Principe, remota appellatione, delegatis, v. g. Filius Caii cōdelegato vices suas committat, Caius non potest alteri causam delegare.*
13. *Neque potest procedere, remoto appellationis remedio.*
14. *Et si ab eo appellatur, ad primum delegantem appellari debet.*

I Innoc. III. non negavit à subdelegato appellari posse, si principium litis, videl. litis contestatio, vel finis litis, videl. sententia definitiua, aut tota causa ei commissa sit: Enimuerò indubitatum esse debet, quòd Papæ delegatus non tantum totam causam, sed etiam partes singulas causæ diuisim subdelegare possit: nihil obstante quòd dicitur, Iudicem, antequam sententiam ferat, debere per se ipsam cognoscere & principium, & medium, & finem litis: Nihilominus enim, si sententiam sibi seruauit delegatus, omnia quæ à subdelegatis acta sunt, diligenter inuestigare, & perpendere debet.

§. Verùm.

Si delegatus Papæ causam totam vel partem eius alteri vt Iudici subdeleget, ab eo appellari potest. Sin autem medium causæ v. g. testium depositiones alicui vt mero auditori committat, ab eo appellari nequit: nisi fines mandati excedat, vel merito suspensus sit. Quare ne recusari possit, consultum est, vt ex partium consensu deputetur.

§. Porrò.

In casu, quo delegatus Papæ alteri tantquam Iudici subdelegat, distinguendum est, vt rùm totam causam committat: tum non ad ipsum, sed ad Papam appellari debet. An verò non totam, sed sententia ipsi subde-

leganti referuata sit, tum ad subdelegantem appellabitur. Atque simili ratione si ab auditore in casu, quo id licitum est, appelletur, ad delegatum prouocari debet. Et bene monet Gl. hic, hæc locum etiam habere, tametsi delegato Principis causa commissa sit, appellationis remedio non sublato.

§. Quem verò.

Auditor à delegato deputatus recusari non potest à partibus, nisi coram eodẽ delegato causam recusationis iustam ostendant.

NOTANDVM I. Iura iuribus consentire, & quantum fieri potest, conciliari debent; exponendo, & interdum per alia iura supplendo; cum non omnia eadem lege, aut canone contineri, & explicari possint. Ita sumitur ex c. cum expediat, 29. de elect. & l. non est nouum, 26. l. sed & posteriores, 28. ff. de legibus.

NOTANDVM II. Nemo, præter Principem, causam committere potest, remoto appellationis remedio.

NOTANDVM III. Delegatus Principis potest vel totam causam alteri delegare, vel aliquam eius partem. Sed si deleget partem, tum distinguitur, an sit articulus iurisdictionalis, v. g. litis contestatio, receptio testium, & articulorum, de quibus examinandi sunt testes; vel non est articulus iurisdictionalis; ita vt nudum ministerium v. g. testes examinandi, eorumque depositiones annotandi, committatur. Discrimen est, quòd in priore casu commissarius censetur esse Iudex subdelegatus; in posteriore non est Iudex, sed merus auditor, & quodammodo executor.

QVÆRITVR hic primò: Vt rùm ab auditore appellari possit ad Iudicem delegantem? Respondeo & Dico I. Appellari ab eo non potest, tantquam à Iudice, cum Iudex non sit. Sed locus est appellationi extraiudiciali, si indebitè grauet, aut limites commissionis suæ excedat, sicuti etiam de mero executore dicitur in c. nouit, 43. de appellat.

Dico I I. Si datus auditor merito suspen-

sus